

Indtægt er fælles, søges i en den danske Krone umiddelbar tilkommende Rettighed, da kan man neppe affæe fra, at de Rettigheder, der ere tilførte Kronen gennem de forskjellige Landsdele, ere af meget forskjelligt Omfang og pecuniær Betydning, og man kan neppe slyde den Betragtning tilside, at den Landsdeel, ved hvilken Kronen er kommen i Besiddelse af Rettigheden, i Almindelighed vel maa have en særegen og større Adkomst til Indtægten deraf end nogen anden Landsdeel, ligesom det neppe kan negtes, at de øvrige Landsdele derved vilde kunne erholde Andeel i en Indtægt, hvortil de ingen Adkomst have, og saaledes indirecte udrede mindre til de fælles Udgifter, end de burde.

Gaaer man dernæst over til de i Lovforslaget nævnte fælles Indtægter, er den første den fra Domainerne; Grunden til, at den er opført som fælles, antages at være det indviklede Forhold med Hensyn til Afhændelsen af en stor Deel af Domainerne.

I Anmærkningerne til Normalreglementet for 1841, Side 5 er anført om de i Kongeriget beliggende Domainer, at deraf ere i Aarene 1769—74 solgte for 6,400,000 Rbd. (4 Mil. Rigsd. d. G.), hvoraf Halvdelen af Summen blev indestaaende som Prioriteter, af hvilke Obligationer endnu den 31te December 1839 fandtes et Beløb af 867,000 Rbd. under Activmassen. Om Salg af Domainer i Slesvig og Holsteen giver Normalreglementet ingen Oplysning. I Thaarups Statistik angives et Beløb af 800,000 Rbd. (500,000 Rbd. d. G.) at være indkommen i Kjøbesummer, og at en meget betydelig Fordeel for Statskassen har bestaaet i forhøiede aarlige Afgifter. Ved en saadan Udvikling af Forholdene, hvor saa betydelige Summer dog maae antages anvendte for den største Deel til hele Monarchiets Læry, skjønner man ikke rettere, end at foreløbigt maa Indtægten af Domainerne regnes sammen og deles efter Forholdstallet. Dette vinder i Styrke ved, at Activerne, der betragtes som fælles, efter Lovforslaget skulle forøges med 1,100,000 Rbd. i Panteobligationer fra Domainegodset i Ddsherred. Dertil kommer, at de augustenburgske Godser for Eiden ere optagne blandt de festsigste Ac-

tiver. Disse Godser have kostet 3,550,000 Rbd., hvoraf i Renter og Capitalafdrag udredes i 1853—54 ved Domainegodset 327,000 Rbd., og den tilbagestaaende Capital 3,362,000 Rbd. er opført som fælles Statsgjæld for alle Landsdele. Kjøbet er ikke skeet af Hensyn til, at man fandt det rigtigt at forøge Domainegodserne, eller til, at disse Godser være særligt passende til at erhverves, eller til, at Prisen var billig. Uvalget antager, at Salget af de augustenburgske Godser bør finde Sted snarest muligt, og skal i denne Henseende henvise til Betænkningen af Folkethingets Udvalg Side 118—119, navnlig til følgende Utring: „Hvad den vigtigste af disse Gjældsposter, den augustenburgske Domainegjæld, angaaer, da kan og bør den bæres af selve de augustenburgske Godser. Ved Salg af disse maa Statskassen kunne faae tilstrækkelige Midler til at dække denne Gjæld, og det kan paa ingen Maade ansees rigtigt, at Statskassen paa samme Tid, den afhænder nogle Domainer, paadrager sig en betydelig Gjæld for at bevare andre.“ Indtægten til disse Godser ere solgte og indtil en Opgjørelse af hele det tidligere Forhold med Salget af Domainerne er opgjort, ansees det rigtigt, at Indtægten af Domainerne er fælles.

Dresunds- og Strømtoldindtægten er, som bekendt, pantsat for et Statslaan, og af Hensyn til denne Pantfattelse er det uden tvivl politisk rigtigt foreløbigt at postere Indtægten som fælles. Idet man heri ser den egentlige Grund til Posteringen, henvises iøvrigt til det ovenfor Anførte om Posteringerne for 1848 og om de Kronen umiddelbart tilkommende Rettigheder. Disse Puncter formenes at maatte være afgjorte, førend den endelige Postering af Dresundstold vedtages. At Indtægten af Eidercanalen er optaget som fælles, der skal deles efter Forholdstallet, formenes at være en Følge af, at Udgiften til Anlægget er afholdt af hele Monarchiets Indtægter.

Indtægten fra Lauenborg er erkjendt for en foreløbig Postering, og det ansees derfor ikke nødvendigt at undersøge, hvorledes den